

# ประวัติความเป็นมา

ตามประวัติเล่ากันมาว่าเมืองพัทลุงได้ตั้งมาก่อน พ.ศ. ๑๔๘๐ หรือ ๑๐๐๐ ปีมาแล้ว เดิมเมืองพัทลุงตั้งอยู่ที่ จะหิงพระ จังหวัดพัทลุง เจ้าเมืองพัทลุง ชื่อพระยากรุงทองได้ครองเมืองพัทลุง ตรงกับสมัยกรุงศรีอยุธยาหรือกรุงสุโขทัยราชธานี ตามประวัติเล่าว่ามีสามีภรรยาครอบครัวหนึ่ง ชื่อตาสามโมและยายเพชร อาศัยอยู่ที่ตำบลพระท่า ตะวันตกของทะเลสาบสงขลา (ปัจจุบันเรียกว่าบ้านเกิด ทั้งอยู่ในอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง)

ตาสามโมเป็นพ่อเผ่ากองช้างเลี้ยงช้างส่งพัระยากรุงทองอยู่เป็นประจำทุกปี อยู่มาวันหนึ่งตาสามโมและยายเพชรสองสามีภรรยาได้กุมารจากป่าไม้ไผ่ เสี่ยงกับนางจากป่าไม้ไผ่ดงมีพรรณนั้นขาว จึงเรียกกันว่า นางเลือดขาว มาเลี้ยงดูเมื่อทั้งสองเจริญวัยตากับยายจึงจัดพิธีแต่งงานกัน

ครั้นต่อมาตากับยายได้ถึงแก่กรรมกุมารกับนางเลือดขาวก็ทำการอุปนภิกลงแล้วนำอัฐิไปฝังไว้ในถ้ำคูหาสวรรค์ กุมารกับนางเลือดขาวได้มรดกเป็นนากองช้างต่อมาจนมีกำลังมากขึ้นตั้งแต่นั้นมาเรียกตำบลนั้นว่า “พระเกิด” เลี้ยงช้างส่งพัระยากรุงทองปีละตัว จึงทำเพลาดารา (ตำนาน) ไว้สำหรับเมืองพัทลุงสืบมา ต่อมาเรียกว่าที่ คช (คือที่ส่วยช้าง) มีเขตถึงบ้านท่ามะเตือ

ครั้งล่วงมากุมารกับนางเลือดขาวก็พาสมัครพรรคพวกไปทางทิศอีสาน บ้านพระเกิดกุมารขี่ช้างพลายคชวิชัย มีหมอเผ่าแก่นิ่งคงเป็นความูช้างส่วนนางเลือดขาวขี่ช้างพังด้วยมีหมอเผ่าศรีเทพเป็นความูช้าง ครึ่งไปถึงที่ชัยภูมิก็ตัวพักอยู่ ณ บางแก้ว (ปัจจุบันอยู่ในตำบลจองถนนอำเภอเขาชัยสน จังหวัด พัทลุง) แต่นั้นเรียกกุมารนั้นว่า “พระยา” ครึ่งนั้นนางเลือดขาวยกทรัพย์สร้างพระพุทธรูปและอุโบสถไว้ที่สระทั้งวัดหนึ่ง ฝ่ายพระยาคุมารก็เอาทรัพย์ทำพระวิหารและพระพุทธรูป แล้วจารึกลงในแผ่นทองคำเป็นตำนานให้ชื่อว่า “ วัดเขียนบางแก้ว” อารามหนึ่งและในวันพฤหัสบดีปีกุนพ.ศ.๑๔๙๒ที่จะหิงพระพระยากรุงทองทำพระมหาธาตุและก่อพระเชตพนวิหาร พร้อมกับวัดสระทั้ง วัดเขียนบางแก้ว เป็น ๓ อาราม

พระกุมารและนางเลือดขาวชอบเที่ยวและใจบุญเมื่อเดินทางไปเที่ยวที่ไหนก็มักจะสร้างพระพุทธรูปไว้ตามตำบลต่างๆ เป็นต้นมาพระยาคุมารสร้างพระนอนไว้ที่ตรังองค์เมื่อกลับจากลังกาขึ้นบกที่ตรังนางเลือดขาวก็สร้างวัด ณ ที่พระพุทธรูปสิห์ค แวะพักวัดไปเที่ยวเมืองนครศรีธรรมราช ก็สร้างพระพุทธรูปไว้หลายอำเภอความใจบุญของนางเลือดขาวเลื่องลือไปถึงอยุธยาฝ่ายเหนือก็โปรดให้พระยาพิษณุโลก มารับนางเลือดขาวที่นครศรีธรรมราชเพื่อทรงเลี้ยงเป็นพระมเหสีพอไปถึงกรุงทราบว่านางสีสามีและตั้งครรรค์แล้ว ก็ไม่ได้ทำดังที่ตั้งพระทัยไว้ เมื่อนางคลอดบุตรชายและโตพอสมควรก็ทรงขอไว้เรียกว่าวัดแม่เจ้าอยู่หัวเลือดขาว แล้วนางเลือดขาวเดินทางกลับมาหาพระยาคุมารที่พระเกิด

ระหว่างทางนางเลือดขาวพร้อมสมัครพรรคพวกได้ขี่ช้างจนถึงหนองน้ำใหญ่ชาวบ้านเรียกว่าพรั่ง (อยู่ทางทิศใต้ของวัดข้างทองหมู่ที่๕ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้วจังหวัดพัทลุงปัจจุบัน)ให้ช้างพักผ่อน ซึ่งหนองน้ำขนาดใหญ่นี้มีชาวบ้านอยู่๒กลุ่มหมู่บ้านต่อมาชาวบ้านเรียก๒ กลุ่ม บ้านนั้นว่า บ้านข้างท้องตกและบ้านข้างท้องออก (ข้างท้องหมายถึงข้างเดินเป็นภาษาพูดของชาวบ้านสมัยนั้น)ต่อมาเรียกว่าบ้านข้างท้องตกและข้างท้องออก อยู่ในหมู่ที่ ๕ ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้วจังหวัดพัทลุงปัจจุบัน แล้วนางเลือดขาวเลือดขาวได้เดินทางต่อมาถึงทุ่งนาใกล้กับกลุ่มบ้านใหญ่ความูช้างแล้วได้หยุดเห็นคนทำนาแล้วปักขอช้างลงขึ้น นั่งบนด้วยอิทธิฤทธิ์และไสยศาสตร์ คนทำนาก็ปักไม้หมก(ไม้เขียนวัว)ขึ้นบนเช่นกันถามความว่า คนทำนาชื่อท่านสมภารทอง (ประวัติไม่แน่ชัดว่าทำไมเรียกคนทำนานี้ว่าอย่างนั้น)ไม่พูดคุยกันจนได้เวลาพอสมควรก็ออกเดินทางต่อเมื่อนางเลือดขาวและสมัครพรรคพวก เดินทางไปแล้วชาวบ้านเรียกกลุ่มบ้านใหญ่นี้ว่า บ้านนาปักขอ(อยู่ในหมู่ที่๔)ตำบล นาปะขอ ตำบลนาปะขออาศัยตำนานเมืองพัทลุงมีเรื่องราวเขียนด้วยดินสอดำในกระดาษเพลายับเล่มด้วยสมุดจีนเรียกว่า เรื่องนางเลือดขาว ซึ่งเป็นชื่อของตำบลนาปะขอ สืบมาจนถึงปัจจุบัน